

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 177.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940242064/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

»Din Kjærlighed – tal ikke saaledes til mig Minona! Din Kjærlighed var den første Velsignelse jeg i mit Liv har lært at kjende – den eneste – fra nu af er det glædeløst og mørkt.«

»Nei, det skal aldrig blive glædeløst, hvis min Kjærlighed var dig til Glæde, thi den vil jeg bevare for dig saalænge jeg lever! Og hvis alt andet er forandret naar du engang vender tilbage – saa du ikke kjender dette Sted igjen hvor vi have været lykkelige sammen – saa skal du kjende Minona igjen paa hendes Kjærlighed! Læg Jord og Hav mellem os – du bliver dog her i mit Hjerte og i min Tanke! Farvell! Jeg veed ikke hvad der kalder dig herfra – jeg adlyder dig, og forsker ikke derefter – men glem ikke at min Længsel tidligt og sildigt kalder dig tilbage!« – Hun kunde ikke længer beherske sin Bevægelse – den lidenskabelige Spænding som havde opretholdt hende gav efter for Adskillelsens Smerte, og hun sank heftigt grædende ned for Viggos Fødder. Han løftede hende op i sine Arme, trykkede hende fast til Hjerte og kyssede hendes Pande og Hænder – men pludselig rev hun sig løs, og ilede ud af Værelset.

Den næste Morgen da Viggo tog Afsked med Helene, var Minona ikke tilstede, men da han ved Stenten vendte sig om for at sende det kjære Huus sit Afskedsblik, saae han det hvide Gardin fra hendes Vindue flage frem og tilbage for Vinden – og det var hendes Haand der saaledes tilvinkede ham den sidste Hilsen. –